

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 27P/44/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1221201867
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Pacherová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2022:1221201867.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave pred sudkyňou JUDr. Michaelou Pacherovou vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: U. O., D.. XX.XX.XXXX, zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/a, Bratislava, dieťa matky: G. A., D.. XX.XX.XXXX, N. L. XXXX/X, N. a otca: M. O., D.. XX.XX.XXXX, H. N. O. XXXX/X, O.n o návrhu navrhovateľky: M. Š., F. L., D.. XX.XX.XXXX, H. N. L. X, N. o zverenie dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, takto

rozhodol:

- I. Súd zveruje maloleté dieťa: U. O., D.. XX.XX.XXXX do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľke - M. Š., rodenej L., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. X, N..
- II. M. Š., rodená L.Á., nar. XX.XX.XXXX je povinná sa o maloleté dieťa osobne starať, je povinná maloletú zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach.
- III. Matka je povinná platiť výživné a maloletú U. O., nar. XX.XX.XXXX vo výške 70,- € mesačne, vždy do 15.dňa v mesiaci vopred na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, počnúc doručením tohto rozsudku.
- IV. Otec je povinný platiť výživné a maloletú U. O., nar. XX.XX.XXXX vo výške 100,- € mesačne, vždy do 15.dňa v mesiaci vopred na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, počnúc doručením tohto rozsudku .
- V. Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 9P/37/2020-106- zo dňa 10.08.2020.
- VI. Súd ruší neodkladné opatrenie Okresného súdu Bratislava II, č.k. 27P/44/2021-18 zo dňa 05.05.2021.
- VII. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľka - M. L., ako stará matka dieťaťa z matkinej strany sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 25.03.2021 domáhala zverenia maloletej U. O., D.. XX.XX.XXXX do svojej náhradnej osobnej starostlivosti.
2. V návrhu navrhovateľka uviedla, že maloletú ma veľmi rada, s dieťaťom majú vybudovaný pekný a dôverný vzťah, má záujem sa o dieťa starať. Netrpí žiadnym zdravotným problémom, ktorý by jej bránil v starostlivosti o dieťa, je plne spôsobilá na právne úkony. Pracuje v Slovenskej pošte a s. ako retailový pracovník. Výška jej príjmu predstavuje 670,44 € mesačne.

3. Uznesením č.k. 27P/44/2021-32 zo dňa 26.10.2021 súd podľa § 31 ods. 2 zák.č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon o rodine) ustanovil maloletému dieťaťu kolízneho opatrovníka - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava na zastupovanie dieťaťa v súdnom konaní.
4. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, matky dieťaťa a kolízneho opatrovníka, oboznámil sa s obsahom rodného listu maloletej, potvrdením o príjme navrhovateľky, potvrdením o výške jej príjmu, lekárskej správy O.. O. G. zo dňa 22.03.2021, správy Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Bratislava zo dňa 30.04.2021, spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 9P/37/2020, ako ďalšími listinnými dôkazmi a zistil nasledovné:
5. Maloletá U. O. sa narodila dňa 04.06.2019 zo vzťahu svojich rodičov - G. A., nar. XX.XX.XXXX a M. O., nar. XX.XX.XXXX. Rodičia manželstvo neuzavreli.
6. Okresný súd Martin rozsudkom zo dňa 10.08.2020, sp. zn. 9P/37/2020 vyhlásil rozsudok, ktorým schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej bola maloletá U. zverená do osobnej starostlivosti matke, otec sa zaviazal povinnosťou platiť na dcéru výživné vo výške 50 € mesačne, zároveň bol upravený styk otca s maloletou .
7. Dopĺňacím rozsudkom č.k. 9P/37/2020-14 zo dňa 20.08.2020 súd určil nad výchovou maloletej U. dohľad po dobu jedného roka od právoplatnosti rozsudku z dôvodu, že v minulosti boli hlásené nedostatky v starostlivosti o maloletú zo strany matky.
8. Uznesením Okresného súdu Bratislava II, č.k. 27P/44/2021-18 zo dňa 05.05.2021 súd nariadil neodkladné opatrenie nasledovného znenia: " Súd dočasne zveruje maloleté dieťa : U. O., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti starej matke M. L., nar. XX.XX.XXXX, ktorá je povinná a oprávnená vykonávať osobnú starostlivosť o maloletú, zostupovať ju a spravovať jej majetok v bežných veciach. Matka G. A., nar. XX.XX.XXXX je povinná platiť výživné na maloletú U. O.G., nar. XX.XX.XXXX vo výške 50 € mesačne , vždy do 15. dňa v mesiaci vopred Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova ul.č. 7/A, Bratislava. Otec M. O., nar. XX.XX.XXXX je povinný platiť výživné na maloletú U. O., nar. XX.XX.XXXX vo výške 50 € mesačne , vždy do 15. dňa v mesiaci vopred Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova ul.č. 7/A, Bratislava. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania."
9. Z obsahu potvrdenia zamestnávateľa súd zistil, že navrhovateľka je zamestnaná v Slovenskej pošte a.s. od 01.07.2011, jej priemerný zárobok za obdobie od 3/2020 do 2/2021 predstavoval 670,44 €.
10. Z obsahu potvrdenia o nemocenských dávkach vyplatených Sociálnou poisťovňou súd zistil, že navrhovateľke je od 8/2021 vyplácaný materský príspevok vo výške 658,60 € mesačne.
11. O.. O. G., všeobecný lekár, so sídlom - Neštátné zdravotné zariadenie, F. X, N. dňa 22.03.2021 potvrdila, že navrhovateľa je zdravotne spôsobilá starať sa o maloleté dieťa.
12. Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Bratislava vo svojej písomnej správe zo dňa 30.04.2021 uviedol, že v domácnosti dieťaťa bolo vykonaných niekoľko ohlásených aj neohlásených šetrení, z dôvodu, že rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 20.08.2020 bolo nad výchovou maloletej U. nariadené výchovné opatrenie - dohľad. Pri šetreniach bolo zistené, že maloletá žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou a starou matkou M. L.G. v trojizbovom byte, ktorého spoluvlastníčkou je aj stará matka dieťaťa. Byt je plne a funkčne zariadený. Maloletá má v domácnosti vytvorené vhodné podmienky. Matka s maloletou majú samostatnú izbu, kde je vytvorený priestor na hranie a trávenie voľného času. V zdravotnej starostlivosti je maloletá u O.. O. A., N. X, N.. Pri šetrení dňa 27.04.2021 stará matka uviedla, že matka dieťaťa bola v apríli hospitalizovaná na psychiatrii, po prepustení mala byť doma ale odišla niekde na ulicu. Otec sa o dieťa nezaujíma, výživné neplatí, matku vydiera tým, že výživné jej bude platiť ak ho s maloletou budú chodiť do O. navštevovať. Navrhovateľka aj s U. v minulosti chodili do O. do doby kedy ju otec v byte aj s dcérou zamkol, nevedela sa odtiaľ dostať preč. Napokon sa jej po dvoch dňoch podarilo z bytu odísť. Matka dieťaťa sa po tomto incidente psychicky zrútila, z ktorého dôvodu bola hospitalizovaná. Po prepustení z nemocnice nebola nastavená na medikamentóznú liečbu, bolo jej však odporúčané navštevovať psychológa Podľa M. L. matka nie je schopná sa riadne o maloletú U. starať.

13. Na pojednávanie súdu konané dňa 26.01.2022 sa dostavila navrhovateľka, kolízny opatrovník aj matka dieťaťa. Otec dieťaťa sa nedostavil, predvolanie na pojednávanie spolu s poučením o jeho procesných právach a povinnostiach mu bolo doručené na jeho adresu uvedenú v Registri obyvateľov SR - O. XXXX/X, O., pričom si zásielku v odbornej dobe neprevzal. Súd vec prejednal v jeho neprítomnosti podľa § 180 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP).

14. Navrhovateľka pred súdom uviedla, že je starou matkou maloletej U. z matkinej strany. Upozornila súd na to, že od podania návrhu na súd si zmenila priezvisko z L. na Š., čo mal súd preukázané jej občianskym preukazom č. M.. Na podanom návrhu zotrvala, poukázala na to, že matka dieťaťa žila s otcom dieťaťa v O. do júna 2021, následne prišla aj s maloletou do N. a nasťahovala sa k navrhovateľke, ktorá jej v starostlivosti o dieťa pomáhala. Pred pol rokom sa matka odsťahovala a U. nechala u nej. Od tejto doby sa navrhovateľka stará o svoju vnučku celodenne, matka chodí U. príležitostne navštevovať, vezme ju von ale k sebe si ju nebráva. Od doby, kedy matka s dcérou z O. odišla, otec sa o U. nezaujíma. Navrhovateľka pracovala v Slovenskej pošte a.s. ako retailový pracovník s mesačným príjmom 670,44 €. Po odchode matky od U., bola maloletá v jasliach, dieťa však má zníženú imunitu, bola často chorá preto navrhovateľka veľa vymeškala v práci. Po nariadení neodkladného opatrenia, ktorým jej bola U. dočasne zverená do starostlivosti, nastúpila na materskú dovolenku, poberá materský príspevok vo výške 658 € a náhradné výživné vo výške 200 €, iný zdroj príjmu nemá, neprivyrába si ani brigádami. Spolu so svojim otcom zdedila po matke 3-izbový byt na L. X..Č.. X S. N., v ktorom býva. Iné nehnuteľnosti nevlasťní, manželstvo neuzavrela.

15. Matka vo svojej výpovedi pred súdom uviedla, že so zverením U. do náhradne osobnej starostlivosti navrhovateľky súhlasí. Momentálne býva na F. X. S. N. odkiaľ sa bude musieť vysťahovať. Zatiaľ nevie kam pôjde, ale asi späť k svojej matke na L.. Do 24.02.2022 pracovala vo S. ako obslužný robotník, kde bol jej pracovný pomer skončený z organizačných dôvodov. Príjem dosahovala vo výške 500 € mesačne netto. V minulosti asi jeden mesiac pracovala v reštaurácii ako pomocná sila. Zatiaľ nie je evidovaná na úrade práce ako nezamestnaná, je bez príjmu, neprivyrába si ani brigádnickými prácami. Má ukončené základné vzdelanie, nehnuteľnosti nevlasťní, manželstvo neuzavrela, iné deti okrem maloletej U. nemá. Potvrdila, že od doby, kedy sa s dieťaťom presťahovala do N. otec o dcéru neprejavuje záujem, nestretáva sa s ňou, výživné zaplatil asi jedenkrát.

16. Kolízny opatrovník pred súdom uviedol, že rodinu sledujú už vyše roka, priebežne zisťujú podmienky starostlivosti o dieťa s konštatujú, že navrhovateľka má vybudované vhodné podmienky na zabezpečovanie starostlivosti o dieťa, v jej starostlivosti o dieťa neboli zistené žiadne nedostatky, návrhu navrhovateľky žiadajú vyhovieť. UPSVaR Martin na dožiadanie UPSVaR-u Bratislava zistil, že otec iné deti okrem U. nemá, má vodičské oprávnenie, v minulosti pracoval ako taxikár, toho času deklaruje, že nemá žiaden zdroj príjmu, avšak vzhľadom na jeho vek, keď nemá žiadne zdravotné problémy je v jeho možnostiach a schopnostiach zabezpečiť si primeraný zdroj príjmu. Kolízny opatrovník navrhoval určiť otcovi výživné vo výške 100 € a matke vo výške 70 - 80 €.

17. Podľa § 45 ods. 1 Zákona o rodine, ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť, sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa. Osobe, ktorá nezabezpečuje osobnú starostlivosť o svoje maloleté dieťa z dôvodu, že jej bolo zo starostlivosti odňaté rozhodnutím súdu, nemožno v čase trvania odňatia dieťaťa zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti na čas trvania odňatia dieťaťa.

Podľa § 45 ods. 2 Zákona o rodine pri zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti uprednostní súd predovšetkým príbuzného maloletého dieťaťa, ak spĺňa ustanovené predpoklady. Ak sa má maloleté dieťa zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti prarodiča, súrodenca maloletého dieťaťa alebo súrodenca rodiča maloletého dieťaťa, splnenie podmienky trvalého pobytu na území Slovenskej republiky sa nevyžaduje za predpokladu, že prarodič, súrodenec maloletého dieťaťa alebo súrodenec rodiča maloletého dieťaťa má evidovaný trvalý pobyt alebo iný obdobný pobyt na zemi členského štátu Európskej únie.

Podľa § 45 ods. 3 Zákona o rodine v rozhodnutí súd vymedzí osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, jej rozsah práv a povinností k maloletému dieťaťu.

Podľa § 45 ods. 4 Zákona o rodine osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia, osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti vykávanej na území Slovenskej republiky, je povinná najmenej 30 dní pred dočasným premiestnením maloletého dieťaťa oznámiť súdu dočasné premiestnenie maloletého dieťaťa do cudziny na dobu dlhšiu ako tri mesiace spolu s údajom o mieste, účele a dĺžke pobytu v cudzine a o iných významných skutočnostiach súvisiacich s dočasným premiestnením. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach. Ak táto osoba predpokladá, že rozhodnutie zákonného zástupcu maloletého dieťaťa v podstatných veciach nie je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa, môže sa domáhať, aby tento súlad pri konkrétnom rozhodnutí zákonného zástupcu preskúmal súd.

Podľa § 45 ods. 5 Zákona o rodine na správu majetku maloletého dieťaťa sa primerane použijú ustanovenia § 32 a 33.

Podľa § 45 ods. 6 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa vykonávajú práva a povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností len v rozsahu, v akom nepatria osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Rodičia majú právo stýkať sa s maloletým dieťaťom, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Ak sa s osobou, ktorej bolo maloleté dieťa takto zverené, nedohodnú o výkone tohto práva, rozhodne na návrh niektorého z rodičov alebo tejto osoby súd.

Podľa § 45 ods. 7 zákona o rodine, vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletému dieťaťu rozhodnutím súdu podľa odseku 1 nezaniká.

Podľa § 45 ods. 8 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti určí rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby počas trvania náhradnej osobnej starostlivosti, najdlhšie však do dovŕšenia plnoletosti dieťaťa, poukazovali výživné úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Ak povinný podľa prvej vety neplní vyživovaciu povinnosť poukazovaním výživného úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, má tento úrad právo vykonávať úkony vo veciach uplatňovania nárokov na výživné maloletého dieťaťa vrátane uplatňovania týchto nárokov v exekučnom konaní vo svojom mene a na účet tohto maloletého dieťaťa. Ak je maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti podľa odseku 2 druhej vety osobe, ktorá nemá trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, súd povinnému uloží povinnosť, aby výživné poukazoval tejto osobe; úrad práce, sociálnych vecí a rodiny nemá v tomto prípade právo vykonávať úkony vo veciach uplatňovania nárokov na výživné maloletého dieťaťa. Po dovŕšení plnoletosti dieťaťa, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, sú rodičia povinní poukazovať výživné dieťaťu.

Podľa § 62 ods. 1 zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 47 ods. 1 zákona o rodine, náhradná osobná starostlivosť zaniká a) dosiahnutím plnoletosti dieťaťa, b) smrťou maloletého dieťaťa, c) smrťou osoby, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, d) právoplatným rozhodnutím súdu o zániku dôvodu, pre ktorý bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, e) právoplatným rozhodnutím súdu o zrušení náhradnej osobnej starostlivosti, f) rozvodom manželov, ktorým bolo maloleté dieťa zverené do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti podľa § 46.

Podľa §47 ods. 2 zákona o rodine, súd zruší náhradnú osobnú starostlivosť len z vážnych dôvodov, najmä ak osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, zanedbáva maloleté dieťa alebo porušuje svoje povinnosti; urobí tak vždy, ak o to táto osoba požiada.

18. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že starostlivosť o maloletú U. zabezpečuje stará matka z matkinej strany. Matka dieťaťa o výchovu dieťaťa záujem nejaví, nemá zabezpečenú bytovú otázku. Otec dieťa žije v O., výživné na dcéru neplatí, nezaujíma sa o ňu. Navrhovateľka má vytvorený blízky citový vzťah k svojej vnučke, po nariadení neodkladného opatrenia, nastúpila na materskú dovolenku. Zdravotný stav navrhovateľke dovoľuje starať o maloleté dieťa, má trvalé bydlisko na území Z. F., má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, nemá žiadne zdravotné problémy a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ním žijú v spoločnej domácnosti zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa.

19. Súd určil rodičom povinnosť platiť výživné na svoju dcéru vo výške 70 € mesačne matke a vo výške 100 € mesačne otcovi. Inštitút výživného slúži na zabezpečovanie a úhradu osobných potrieb dieťaťa. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom predstavuje jeden z najzakladanejších pilierov systému zákonnej povinnosti poskytovať výživu. Cieľom tejto právnej úpravy je zabezpečiť výživu ekonomicky slabšej skupine osôb spoločnosti - deťom. "Výživou" dieťaťa, na ktorú prispievajú obidvaja rodičia, sa rozumie zaobstarávanie, resp. uspokojovanie všetkých životných potrieb pre všestranný telesný a duševný vývoj dieťaťa. Zahŕňa teda aj uspokojovanie iných potrieb než je strava, napr. zdravotnú starostlivosť, lieky, ošatenie, hygienické potreby, cestovné, školské potreby, aktivity voľného času, či bývanie. Súd pri rozhodovaní o výživnom prihliada a berie do úvahy nielen schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodičov, ich životnú úroveň, ale i odôvodnené potreby dieťaťa a takisto i to, ako sa ktorý z rodičov a v akej miere o dieťa osobne stará. Za schopnosti každého rodiča treba považovať jeho reálny zárobok, ktorý dosahuje v čase vyhlásenia rozhodnutia. Tento však treba pri posudzovaní ďalej modifikovať možnosťami rodiča, ktoré rozširujú jeho reálne dosahovaný zárobok o subjektívnymi vlastnosťami podmienené možnosti, ako fyzická zdatnosť, vzdelanie, zdravotný stav, pracovné ponuky, časový priestor a podobne. Možnosti rodiča taktiež ovplyvňujú aj objektívne okolnosti akými sú dopyt na trhu práce alebo ohodnotenie rovnakej pozície. Pre posúdenie povinného rodiča teda nie sú rozhodujúce jeho skutočné zárobkové pomery, ale jeho reálne zárobkové možnosti dané okrem iného aj jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvo získaných vedomostí a pracovných skúseností. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči dieťaťu trvá, kým dieťa nie je schopné samé sa živiť. Súd pri určovaní výživného vychádzal z princípu potenciality príjmov rodičov pred uplatnením princípu fakticity. Treba si uvedomiť, že určenie výšky výživného je vždy výsledkom posúdenia jedinečných skutkových okolností, ktoré sú nezameniteľné s okolnosťami relevantnými v iných veciach. Každé rozhodnutie o výživnom na dieťa je založené na riešení čisto individuálnych otázok. Pri uplatnení princípu potenciality príjmov osoby povinnej platiť výživné súd neprihliada len na skutočné (faktické) príjmy povinného, ktoré dosahuje v čase vyhlásenia rozsudku, ale vychádza z jeho potenciálnych príjmov, to znamená príjmov, ktoré povinný (potenciálne) mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce. Tento princíp sa uplatňuje aj vtedy, keď povinný svojím konaním berie na seba neprímerané majetkové riziká, zahŕňajúce aj takú činnosť, ktorá ohrozuje dosiahnutie príjmu, prípadne vedie až k strate jeho príjmu a tým aj k strate možnosti platiť výživné. Na zníženie (stratu) príjmu povinného súd prihliada len v prípade jednoznačného preukázania takého dôležitého dôvodu, ktorý vznikol objektívne bez zavinenia povinného. Obdobné negatívne dopady na možnosť platiť výživné, aké má konanie povinného, ktorým sa sám bez vážneho dôvodu (nie v dôsledku objektívnych príčin ním nezavinených), vzdal doterajšieho výhodnejšieho zamestnania (s vyšším príjmom) a zamenil ho za zamestnanie menej výhodné, kde dosahuje nižší príjem (§ 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine), (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 20. 2. 2019, sp. zn. 3 Cdo 236/2018)

20. Súd vychádzajúc z vyššie uvedeného skutkového stavu, zohľadňujúc návrh kolízneho opatrovníka konajúceho v záujme maloletej je toho názoru, že je v záujme maloletej aby bola zverená do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky. Súd určil rodičom povinnosť platiť na dieťa výživné vo výške 70 € matke a 100 € otcovi, ktoré je primerané veku dieťaťa a zodpovedá aj možnostiam rodičov. Matka bola zamestnaná vo S. Z. V..Z. . dosahovala príjem 500 € netto, príležitostne sa s maloletou stretáva . Otec žije v O. o dcéru záujem neprejavuje, je vo veku 27 rokov, má vodičské oprávnenie, v minulosti pracoval ako taxikár. Matka ani otec nemajú iné vyživovacie povinnosti. Je povinnosťou rodičov zabezpečiť si zdroj príjmu tak, aby mohli plniť svoju základnú povinnosť, ktorou je vyživovacia povinnosť k svojej dcére. Súd nezistil objektívne ani subjektívne okolnosti, pre ktoré by rodičom bránili nájsť si stabilný zdroj príjmu.

21. Týmto rozsudkom súdu zároveň zmenil rozsudok Okresného súdu Martin, č.k. 9P/37/2020-106 zo dňa 10.08.2020, ktorým bola maloletá U. zverená do osobnej starostlivosti matky.

22. Podľa § 337 ods. 3 CS/. súd zrušil neodkladné opatrenie Okresného súdu Bratislava II, č.k. 27P/44/2021

23. O trovách konania rozhodol v zmysle § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresnom súde Bratislava II, písomne, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 Civilného mimosporového poriadku odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.